

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de
erkenning van dierentuinen
- Principiële goedkeuring

1. INHOUDELIJK

Inleiding

De wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren bepaalt in artikel 5 dat voor de uitbating van dierentuinen een erkenning vanwege de minister bevoegd voor het dierenwelzijn vereist is. De erkenningsvoorwaarden voor dierentuinen worden thans geregeld door het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 betreffende de erkenning van dierentuinen (hierna het koninklijk besluit van 10 augustus 1998). Inmiddels werd de richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 9 april 1999.

Sinds de publicatie van dit koninklijk besluit van 10 augustus 1998 betreffende de erkenning van dierentuinen heeft er zich in de dierentuinenwereld een grote verschuiving ingezet enerzijds naar een meer natuurgetrouwe en diergerichte houderij en anderzijds naar een verhoging van het belevingsgehalte voor de bezoekers. Bovendien is de wetenschappelijke kennis over het houden van exotische dieren in gevangenschap sterk toegenomen. In de loop der jaren hebben de Dienst Dierenwelzijn en de Dierentuinencommissie adviezen uitgebracht over de interpretatie van de wetgeving en de vereiste aanpassingen waarbij lessen werden getrokken uit de evolutie van kennis en de ervaringen op het terrein.

Om ervoor te zorgen dat enerzijds het welzijn van de dieren ook in het nieuwe concept van dierentuinen gegarandeerd blijft en anderzijds alle dierentuinen mee evolueren met het toenemende wetenschappelijke inzicht en de beweging naar een hogere dierenwelzijnsstandaard, worden de erkenningsvoorwaarden voor dierentuinen in overleg met de Vlaamse Dierentuinencommissie geactualiseerd in het voorliggende ontwerp van besluit.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Artikel 1 verduidelijkt dat dit besluit voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen.

Artikel 2

Artikel 2 sluit bepaalde inrichtingen uit van het toepassingsgebied van dit besluit. Naast de circussen, rondreizende tentoonstellingen en de handelszaken voor dieren die reeds uitgesloten waren uit het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998, worden ook volgende inrichtingen uitgesloten van het toepassingsgebied :

- inrichtingen die bepaalde landbouwdieren houden voor productiedoeleinden, ook al stellen deze inrichtingen de dieren ook tentoon aan het publiek;
- inrichtingen met een beperkt aantal niet gedomesticeerde, maar frequent gehouden soorten;
- inrichtingen met een beperkt aantal aquaria;
- inrichtingen die uitsluitend tijdelijke opvang verzekeren, voornamelijk van in het wild levende dieren, met het oog op hun revalidatie en herintroductie in hun natuurlijk milieu.

Artikel 3

Artikel 3 bevat verschillende nieuwe definities en wijzigt een aantal bestaande definities uit het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. Hieronder volgt een toelichting bij de volgende 4 definities:

- Dierentuin: in de definitie wordt de notie van een minimale openingstijd van zeven dagen per jaar, vermeld in artikel 2 van de richtlijn 1999/22/EG van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen, overgenomen.
- De lijst van soorten die als gedomesticeerd worden beschouwd, is opgenomen in bijlage 1.
- De lijst van frequent gehouden soorten is opgenomen in bijlage 2.
- Collectieplan: de Dierentuinencommissie heeft gewezen op de noodzaak om een collectieplan op te stellen dat zal moeten voorgelegd worden; dit is een overzicht op lange termijn van de diersoorten die de dierentuin wil houden, gekoppeld aan de doelstellingen van de dierentuin op het vlak van de instandhouding van soorten, voorlichting van het publiek en het wetenschappelijk onderzoek.

Artikel 4

Artikel 4 geeft verdere toelichting bij de lijst van gedomesticeerde soorten en de lijst van frequent gehouden soorten, die, zoals eerder vermeld, opgenomen zijn in respectievelijk bijlage 1 en bijlage 2.

Artikel 5

Artikel 5 beschrijft hoe de verantwoordelijke de erkenningsaanvraag indient door middel van het formulier in bijlage 3. Dit formulier bevat enkel de essentiële informatie voor het administratief bijhouden van het dossier en de controle van de dierentuin.

De retributies voor het indienen van een erkenningsaanvraag blijven ongewijzigd ten opzichte van de retributies in het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. Daar de controle van dierentuinen die zoogdieren, vogels of reptielen houden door de complexere welzijnseisen van deze dieren meer tijd vraagt, zijn de kosten in dit geval hoger.

Bij de erkenningsaanvraag moeten een aantal documenten worden gevoegd:

- een overzichtsplan van de dierentuin, zoals reeds bepaald in het koninklijk besluit van 10 augustus 1998, maar voortaan met vermelding van de afmetingen van de dierenverblijven om een eerste administratieve behandeling van de aanvraag mogelijk te maken;
- Het collectieplan zoals gedefinieerd in artikel 2;

- Een kopie van het contract met een dierenarts;
- Het bewijs van betaling van de kosten.

Er wordt niet langer een kopie van de milieuvergunning, een lijst van de personeelsleden en een kopie van de verzekeringsovereenkomst die de burgerlijke aansprakelijkheid dekt, gevraagd.

Artikel 6

Artikel 6 bepaalt dat de erkenning door de minister op advies van de Dienst wordt verleend of geweigerd binnen de 180 dagen na ontvangst van het volledige dossier. Deze termijn is ongewijzigd ten opzichte van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998.

De verplichting voorzien in de Dierenwelzijnswet om de gegevens van de erkende dierentuinen te publiceren, wordt hier verder verduidelijkt.

Artikel 7

Artikel 7 regelt de intrekking of schorsing van de erkenning door de minister.

Artikel 8

Artikel 8 bepaalt de melding van de wijziging van verantwoordelijke en contractdierenarts.

Dit artikel bepaalt ook de procedure bij stopzetting van de activiteit met, dan wel zonder overname van de activiteit door een nieuwe uitbater, conform artikel 6 van de richtlijn 1999/22/EG van 29 maart 1999. Wanneer de stopzetting niet wordt gemeld, kan ze "de facto" worden vastgesteld tijdens een controle door de Dienst.

Artikel 9

Artikel 9 neemt de bepalingen over van artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998, dat betrekking heeft op het ontwerp en onderhoud van de dierenverblijven om ontsnappen van de dieren onmogelijk te maken en de veiligheid van de dieren, het publiek en het personeel te waarborgen.

Artikel 10

Artikel 10 voert de verplichting in om een omheining of een muur die de dierentuin omsluit te plaatsen om de veiligheid van dier en mens te garanderen. Deze vereiste beantwoordt tevens aan een verplichting vermeld in artikel 3, 4de streepje van de richtlijn 1999/22/EG van 29 maart 1999.

Artikel 11

Artikel 11 neemt de bepalingen over van artikel 4 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 dat net zoals artikel 3 betrekking heeft op het ontwerp en het onderhoud van dierenverblijven. De dierenverblijven dienen zo te worden ontworpen en onderhouden dat de dieren zich er niet aan kunnen kwetsen of andere hinder van kunnen ondervinden die hun welzijn kan schaden.

Artikel 12

Artikel 12 herneemt de bepalingen van artikel 8 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. Het eerste lid bepaalt dat de minister bijkomende voorschriften kan vaststellen voor de minimale afmetingen van de dierenverblijven, de inrichting ervan, en de klimatologische parameters waaraan voldaan moet worden. Anders dan in het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 wordt voorzien dat deze voorschriften worden bepaald na advies van de Vlaamse Dierentuinencommissie. In het tweede

lid van dit artikel 12 wordt verduidelijkt dat de door de minister vastgestelde voorschriften voor alle verblijven gelden, ongeacht of de dieren zichtbaar zijn voor het publiek of niet. Enkel om diergeneeskundige redenen op verantwoording van de contractdierenarts kan hiervan afgeweken worden.

Artikel 13

Artikel 13 neemt de bepalingen over van artikel 5 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en verduidelijkt deze, gebaseerd op de dagelijkse praktijk in dierentuinen en ervaringen op het terrein van de dienst Dierenwelzijn. Het bepaalt vooreerst dat voor dieren die permanent buiten gehouden mogen worden natuurlijke beschutting of een schuilhok moet voorzien worden. Dieren waarvoor zowel een binnen- als een buitenverblijf voorzien moet worden, moeten steeds toegang hebben tot beide verblijven. In tegenstelling tot het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 voorziet het voorliggende ontwerp ook de mogelijkheid om in bepaalde omstandigheden af te wijken van deze verplichtingen. Het gaat hierbij om afwijkingen in het kader van het dagelijks beheer (de vrije toegang van de dieren tot een deel van hun verblijf mag kortstondig beperkt worden voor schoonmaakwerkzaamheden, het verstrekken van voedsel, het aanbrenge van verrijking, , ...) en als de klimatologische omstandigheden hiertoe verplichten, en dit enkel voor de effectieve duur van de werkzaamheden of de klimatologische omstandigheden. Voor afwijkingen om andere redenen dient een gemotiveerde aanvraag ingediend te worden bij de dienst.

Artikel 14

Artikel 14 neemt de bepalingen over van artikel 6 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en bepaalt dat de dierenverblijven natuurlijk gedrag bij de dieren moeten stimuleren.

Artikel 15

Artikel 15 neemt de bepalingen van artikel 7 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998, aangaande de samenstelling van groepen, over, maar stemt deze beter af op de realiteit in een dierentuin door afwijkingen te voorzien in geval van diergeneeskundige noodzaak en om het kweken te bevorderen.

Artikel 16

In artikel 16 wordt bepaald dat de minister het uitwerken en toepassen van verrijkingsplannen kan opleggen. De Dierentuinencommissie wijst er immers op dat er bij bepaalde soorten, zoals primaten, olifanten of zeezoogdieren, die een verhoogd risico lopen op gedrags- en welzijnsproblemen bijzondere aandacht moet geschonken worden aan een correct verrijkingsprogramma om deze problemen te voorkomen.

Artikel 17

Dit artikel regelt de oprichting van een ethische commissie in de dierentuinen die advies uitbrengt over dierenwelzijnsgerelateerde onderwerpen in de dagelijkse praktijk van de inrichting.

Artikel 18

Artikel 18 neemt de bepalingen over van artikel 9 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en regelt de bewaring en de bereiding van het voeder.

Artikel 19

Artikel 19 neemt de bepaling van artikel 10 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 over. Hierbij wordt de minimale uitrusting van het lokaal voor onderzoek van en het uitvoeren van lichte ingrepen op gewervelden bepaald. Daarnaast moeten dieren om diergeneeskundige redenen afgezonderd kunnen worden.

Artikel 20

Artikel 20 herneemt de bepalingen van artikel 11 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. In het eerste lid wordt bepaald dat een hulppost aanwezig moet zijn. Het tweede lid bepaalt dat antiserum beschikbaar moet zijn als giftige dieren die gevaarlijk zijn voor de mens gehouden worden. Anders dan in het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 wordt de aanwezigheid van het antiserum in de dierentuin zelf niet langer verplicht. Gelet op de hoge kostprijs en de vaak korte bewaartermijn van antisera is het aangewezen om een centraal beheer van antisera mogelijk te maken.

Artikel 21

Artikel 21 neemt de bepalingen van artikel 12 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 over en regelt de vereiste bekwaamheid van het personeel dat instaat voor de verzorging van de dieren en het onderhoud van de verblijven. De minister wordt gemachtigd om voorwaarden te stellen wat betreft het aantal personeelsleden en de opleiding van de personeelsleden.

Artikel 22

Artikel 22 neemt de bepalingen uit artikel 13 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 over. Het bepaalt dat de dieren minstens twee keer per dag moeten gecontroleerd worden en verplicht het nemen van de nodige stappen wanneer problemen worden vastgesteld.

Artikel 23

Artikel 23 neemt de bepalingen uit artikel 15 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 over, dat betrekking heeft op de verplichting om een contract aan te gaan met een dierenarts voor het regelmatig toezicht op de gezondheid en het welzijn van de gewervelde dieren.

Het tweede lid legt de taken en verantwoordelijkheden van de contractdierenarts vast.

Paragraaf 2 legt de procedure vast in geval van verbreking van het contract met de dierenarts.

Artikel 24

Artikel 24 neemt de bepalingen over van artikel 14 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en stelt een rookverbod in in gesloten ruimten waar dieren gehouden worden.

Artikel 25

Artikel 25 neemt de bepalingen over van artikel 17 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 aangaande het voederen van de dieren. Het voederen van de dieren door het publiek is verboden, behalve wanneer een toelating werd gegeven door de dienst, na advies van de Vlaamse Dierentuinencommissie. Verder mogen, met uitzondering van ongewervelden, geen levende prooidieren verstrekt worden aan dieren behalve als de contractdierenarts heeft vastgesteld dat dit noodzakelijk is.

Artikel 26

Artikel 26 verbiedt voor zoogdieren en vogels de vroegtijdige scheiding van de jongen van hun ouders, tenzij om diergeneeskundige redenen op verantwoording van de contractdierenarts.

Artikel 27

Artikel 27 neemt de bepalingen over van artikel 18 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. Het gaat hierbij om de reiniging en ontsmetting van de verblijven en de bestrijding van ongedierte.

Artikel 28

Artikel 28 neemt de bepalingen over van artikel 19 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en bepaalt dat gestorven dieren zo snel mogelijk uit de dierenverblijven moeten verwijderd worden.

Artikel 29

Artikel 29 herneemt het principe van artikel 20 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998, met name dat direct fysiek contact tussen de dieren en het publiek verboden is. Hierop kan een afwijking toegestaan worden op basis van welbepaalde criteria en na advies van de Vlaamse Dierentuinencommissie. Daarnaast legt dit artikel ook het kader vast voor het gebruik van doorloopverblijven, een type van verblijven dat op het moment van publicatie van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 niet of nauwelijks bestond en dat een bijkomende uitdaging vormt voor het garanderen van het dierenwelzijn.

Artikel 30

Artikel 30 neemt de bepalingen over van artikel 21 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en regelt de verplichte informatie aan het publiek ingeval van agressieve en gevaarlijke dieren.

Artikel 31

Artikel 31 neemt de bepalingen over van artikel 22 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en regelt de procedure die gevolgd moet worden bij ontsnapping van een gevaarlijk dier.

Artikel 32

Artikel 32 neemt de bepalingen van artikel 23 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 over en bepaalt welke informatie moet vermeld worden bij de dierenverblijven.

Artikel 33

Artikel 33 neemt de bepalingen over van artikel 24, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en voorziet het opstellen van een informatief en educatief programma voor onder meer schoolkinderen.

Artikel 34

Artikel 34 neemt de bepalingen over van artikel 24, tweede lid, van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998, dat het gebruik van dieren in vertoningen regelt. De dieren mogen hierbij enkel kunsten vertonen die voornamelijk bestaan uit soorteigen natuurlijke gedragingen.

Artikel 35

Artikel 35 neemt de bepalingen over van artikel 25 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en bepaalt dat dierentuinen moeten meewerken aan kweek- en uitwisselingsprogramma's.

Artikel 36

Artikel 36 neemt de bepalingen over van artikel 26 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en verbiedt het ongecontroleerd kweken en het kweken van hybriden. Het kweken van hybriden is enkel toegelaten indien dat past in een wetenschappelijk verantwoord kweekprogramma en na goedkeuring door de dienst.

Artikel 37

Artikel 37 voegt een nieuwe bepaling toe aangaande de verplichting om deel te nemen aan onderzoek en aan uitwisseling van informatie. Deze verplichting vloeit voort uit de bepalingen van artikel 3, 1ste streepje van richtlijn 1999/22/EG.

Artikel 38

Dit artikel herneemt de bepalingen van artikel 27 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 en regelt het bijhouden van de dierregisters, waarbij zowel de te registreren gegevens als de bewaartermijn worden bepaald.

Artikel 39

Artikel 39 heft het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 op.

Artikel 40

Artikel 40 bepaalt dat, voor reeds erkende dierentuinen en voor dierentuinen die op het moment van inwerkingtreding van het voorliggende besluit een volledige erkenningsaanvraag hebben ingediend, de hoofdstukken I en III en de artikelen 29 en 30 van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 van toepassing blijven tot en met de 11^e maand volgend op de maand van publicatie van dit besluit.

Artikel 41

Artikel 41 bepaalt dat de erkenningen afgeleverd in toepassing van het koninklijk besluit van 10 augustus 1998 geldig blijven, mits tegen de eerste dag van de 12^e maand die volgt op de maand van publicatie van dit besluit voldaan wordt aan de voorwaarden van de hoofdstukken 3 en 4 van dit besluit.

Artikel 42

Artikel 42 voorziet in een overgangperiode van drie maanden voor reeds erkende dierentuinen voor het indienen van een collectieplan en overzichtsplan die voldoen aan de voorwaarden van huidig ontwerp van besluit.

Artikel 43

Artikel 43 bepaalt dat het voorliggende besluit in werking treedt op de eerste dag van de derde maand volgend op de maand van publicatie ervan. Voor reeds erkende dierentuinen en voor dierentuinen die voor die datum een volledige erkenningsaanvraag hebben ingediend, treden de bepalingen van hoofdstuk 4 echter pas in werking op de eerste dag van de 12^e maand volgend op de maand van publicatie van dit besluit.

Artikel 44

2. ADVIES VAN DE DIERENTUINENCOMMISSIE VAN 3 OKTOBER 2016

Het advies van de Dierentuinencommissie werd op volgende punten niet gevolgd:

- De inrichtingen die uitsluitend tijdelijke opvang verzekeren, voornamelijk van in het wild levende dieren, met het oog op hun revalidatie en herintroductie in hun natuurlijk milieu, werden toegevoegd aan de lijst van inrichtingen die buiten het toepassingsgebied van het besluit vallen. Deze inrichtingen vervullen een educatieve rol door het organiseren van rondleidingen, opendeurdagen, ...
Het revalideren van gewonde en zieke in het wild levende dieren met het oog op hun herintroductie in hun natuurlijk milieu vereist echter bijzondere huisvestings- en verzorgingsvoorwaarden die niet overeenstemmen met de voorwaarden noodzakelijk om het welzijn van dieren die permanent in dierentuinen gehouden worden te garanderen. Dergelijke dieren moeten met het oog op een intensieve verzorging beperkt gehuisvest kunnen worden. Ook kan het aangewezen zijn om bv de lichtintensiteit in de verblijven (tijdelijk) te beperken om het stressniveau van de betrokken dieren zo laag mogelijk te houden.
Eens de dieren opnieuw zelfstandig kunnen overleven, worden zij vrijgelaten in hun natuurlijk milieu. Het gaat in deze gevallen dan ook steeds om een tijdelijke huisvesting, dit in tegenstelling tot de situatie in klassieke dierentuinen.
- In tegenstelling tot het advies van de Dierentuinencommissie kan een wijziging van verantwoordelijke of uitbater niet enkel per brief of per e-mail meegedeeld worden.
- De verplichting om elke wijziging aan het overzichtsplan en het collectieplan te melden, zoals voorgesteld door de Dierentuinencommissie, werd geschrapt. Het overzichtsplan, met een aanduiding van de verschillende verblijven, verandert vaak door aanpassingen aan bestaande verblijven of het bouwen van nieuwe verblijven. Het collectieplan is een schets op lange termijn van de diersoorten die de dierentuin wil houden, rekening houdend met het doel van de dierentuin op het vlak van educatie, wetenschappelijk onderzoek en soortbehoud. Een verplichte melding van elke wijziging aan deze documenten zou een grote administratieve last voor de dierentuinen betekenen die niet in verhouding staat tot het voordeel dat een dergelijke mededeling oplevert.
- De verplichting om, bij ontsnapping van een gevaarlijk dier, de bevolking in te lichten werd geschrapt. De verplichting om de burgerlijke overheid en de ordediensten te verwittigen, werd wel behouden. Het valt onder hun bevoegdheid om de communicatie aan de bevolking te organiseren. Daarnaast werd ook het voorstel om in dit besluit te bepalen dat, in geval van ontsnapping, de kosten voor het opsporen en vangen of doden van het dier ten laste van de dierentuin zijn, geschrapt. De kostenregeling moet in dergelijk geval geregeld worden tussen de betrokken overheden en de dierentuin.
- Het voorstel om dierentuinen te verplichten een systeem te voorzien voor het verzamelen van adviezen en reacties van het publiek, werd geschrapt. Dergelijke bepaling hoort niet thuis in een regelgeving.
- Het voorstel om vertoningen met dieren te laten melden bij de dienst werd niet gevolgd. Dergelijke bijkomende administratieve last levert onvoldoende meerwaarde op voor het dierenwelzijn, mede gelet op de bepalingen van het besluit die het gebruik van dieren in vertoningen regelen.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

- Dierentuinen moeten al sinds 1998 erkend worden. Het voorliggende ontwerp vernieuwt de erkenningsvoorwaarden, maar betekent geen bijkomende werklast voor de dienst Dierenwelzijn.
- De bedragen van de retributies voor het aanvragen van een erkenning werden onveranderd gehouden ten opzichte van de bedragen voorzien in het koninklijk besluit van 10 augustus 1998. Het voorliggende ontwerp zal dan ook niet leiden tot meer/minder inkomsten.

Dit voorstel heeft dan ook geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 21 maart 2018.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Voorliggend voorstel heeft geen weerslag op het personeel, de werkingsuitgaven, investeringen, schuld en ontvangsten van de lokale besturen.

5. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Dierentuinen moeten al sinds 1998 erkend worden. Het voorliggende ontwerp vernieuwt de erkenningsvoorwaarden, maar betekent geen bijkomende werklast voor de dienst Dierenwelzijn. Voorliggend voorstel heeft dan ook geen weerslag op het personeelbestand en de personeelsbudgetten van de Vlaamse Gemeenschap.

6. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd in essentie aangepast aan de wetgevingstechnische en taalkundige adviezen nr. 2016/468 van 8 december 2016 en nr. 2017/457 van 19 december 2017, 21 februari 2018 en 28 februari 2018.

Er is in casu geen RIA vereist daar het in essentie een technische uitvoering van wettelijke regelgeving betreft voorzien in artikel 5 van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, waarin de vrije beleidsruimte marginaal is.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaand ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de erkenning van dierentuinen;

2° de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn te gelasten over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in punt 1°, het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

Bijlagen:

- het principieel goed te keuren ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering
- het advies van de Dierentuinencommissie
- het advies van de Inspectie van Financiën